

ROZWIELMOŻYĆ SIĘ (3) *vb pf*

Zawsze się.

Oba o oraz e jasne.

[*fut 3 sg rozwiemoży się.*] ◊ *praet 2 sg m -ś się rozwiemożył (1).* ◊ *3 sg m rozwiemożył się (1).* *f rozwiemożyła się (1).*

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (trzy z niżej notowanych przykładów) s.v. rozwiemożyć.

1. Ujawnić, okazać swą potęgę, moc; magnificari PolAnt (2) :

rozwiemożyć się w czym (1): Práwica twoia Iehowo rozwiemożyła się w męłtwie/ práwica twoia Iehowo złamała nieprzyaciela. *BudBib Ex 15/6.*

Zwrot: »wielmożnie, [wielmożąc] rozwiemożyć się« = magnificando magnificari PolAnt (1): śpiewaycie Iehowie iłz wielmożnie rozwiemożył się/ konia y iezdce iego zrucił do morza. *BudBib Ex 15/21, [Ex 15/1 (Linde s.v. rozwiemożyć)].*

2. Wzmóc się, spotężnieć (1) :

Szereg: »rozwiemożyć się i rozmoc« = magnificari et roborari PolAnt; magnificari et inualere Vulg (1): *BudBib Dan 4/22[19]; [Tyś ieft królu/ któryś się rozwiemożył y rozmógł: á wielmożność twoia vroflá/ y dośięglá aż do niebá WujBib Dan 4/19 (Linde s.v. rozwiemożyć)].*

3. [Zyskać jeszcze większą sławę, uwielbienie: Bo rozwiemoży się [magnificetur] imię twoie na wieki/ gdy będą mówić/ Iehowá Cewooth Bog nád Izráelem BudBib 2.Reg 7/26.]

Formacje współrdzenne cf WIELMOŻYĆ.

ZCh